

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719201255
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3719201255.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobkyne J., zastúpenej Q., proti žalovanému I., právne zastúpenému V., o určenie zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkov, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 8. júna 2021, č.k. 13Csp/23/2019-245, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým (v poradí druhým) rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „P.“ s reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 07.11.2016, uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročná a bez poplatkov. Žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že túto náhradu je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanej do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti rozhodnutia vydá súdny úradník. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obch. zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Obč. zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 2 písm. c/, i/ a l/, § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že v predmetnom spore dňa 07.11.2016 uzavrela žalobkyňa ako spotrebiteľ so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „P.“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorou vznikol medzi nimi právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Zmluvou sa žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalobkyni ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi, peňažné prostriedky a žalobkyňa sa tieto zaviazala splácať v pravidelnom mesačných štandardných splátkach. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. V prejednávanej veci ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý zákon bol účinný v čase uzatvorenia zmluvy. Pokiaľ žalobkyňa v žalobe poukazovala na absenciu adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, súd prvej inštancie toto tvrdenie žalobkyne pokladal za nedôvodné, nakoľko v čl. II. bod 9. Zmluvy o úvere je jasne uvedené, že dlžník môže reklamáciu alebo sťažnosť predložiť osobne v ktorejkoľvek pobočke I., telefonicky na tel. čísle XXXX XXX XXX (v rámci SR), +. (zo zahraničia), mailom prostredníctvom kontaktného formulára zverejneného na internetovej stránke www.vub.sk alebo písomne na adrese I., a preto v predmetnej spotrebiteľskej zmluve o úvere táto náležitosť neabsentuje. Ďalej mal súd prvej inštancie z výpisu z úverového účtu za

preukázané, že žalobkyni bola od žalovaného pripísaná na účet suma 5 100 eur tak, ako bola dohodnutá výška poskytnutého úveru v zmluve, a to dňa 07.11.2016. Podľa názoru súdu ide o celkovú sumu, ktorá bola žalobkyni ako spotrebiteľke daná k dispozícii. Po poskytnutí spotrebiteľského úveru vo výške 5 100 eur bol následne žalovanej strhnutý prostredníctvom inkasa (takýto spôsob hradenia úveru si vybrala žalovaná v zmluve v časti - forma splácania úveru) poplatok za poskytnutie tohto úveru, ktorý bol stanovený v zmluve vo výške 102 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd prvej inštancie za to, že údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru je v zmluve uvedený správne tak, ako to požaduje § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch s poukazom na Všeobecné obchodné podmienky I., kde na základe čl. IV. bod 2 veta prvá je dlžník oprávnený poskytnutý úver splácať z bežného účtu dlžníka vedeného vo I.. alebo z účtu v inej banke, alebo iným bezhotovostným alebo hotovostným spôsobom v rovnakej mene ako je úver. V prípade splácania úveru inkasom z účtu banka realizuje inkaso na ľarchu osobného účtu dlžníka (v tomto prípade žalobkyne) v deň splatnosti alebo v nasledujúci pracovný deň, ak deň splatnosti prípadne na nepracovný deň (čl. IV bod 2 VOP). V súlade s uvedeným výberom realizoval žalovaný inkaso poplatku za poskytnutie úveru na ľarchu osobného účtu žalobkyne dňa 07.11.2016. Žalobkyňa prejavila záujem o poskytnutie úveru a za podmienok dojednaných v úverovej zmluve. Skutočnosť, že v prejednávanej veci ide o spotrebiteľa, neznamená, že spotrebiteľ je zbavený akejkolvek povinnosti prečítať si, čo podpisuje a následne takouto skutočnosťou pred súdom argumentovať. Lahostajný prístup k oboznámeniu sa s obsahom zmluvy, ktorú žalobkyňa podpísala, nemôže byť skutočnosťou, ktorú by súd vyhodnotil v neprospech žalovaného. Žalobkyni nič nebránilo, ak sa jej zmluvné podmienky nepozdávali, vybrať si inú banku, ktorá by jej požadovaný úver poskytla za výhodnejších podmienok (pozri rozhodnutie KS KE zo dňa 24.03.2020, sp. zn. 6Co/79/2019 a KS TT zo dňa 19.08.2020, sp. zn. 23CoCsp/7/2020). Čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru sa súd prvej inštancie stotožnil s názorom žalovaného, že ide o poplatok, ktorý tvorí cenu úveru, ktorý bol dohodnutý jasne a zrozumiteľne v predmetnej spotrebiteľskej zmluve a jej súčasťach, t. j. žalobkyňa svojim podpisom na tejto zmluve s takýmto poplatkom a podmienkami poskytnutia úveru súhlasila a s týmto poplatkom musela byť nespochybniteľne oboznámená. Zároveň treba brať na zreteľ aj skutočnosť, že poplatky či iné zložky ceny úveru predstavujú zmluvné ustanovenia, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto sú vylúčené zo súdneho prieskumu neprijateľných podmienok, t. j. ide o cenu za poskytnutie peňažných prostriedkov (viď rozhodnutie KS PO sp. zn. 18Co/311/2015 a nález ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 3725/13 zo dňa 10.04.2014) a toto zmluvné dojednanie nemôže spôsobiť absolútnu neplatnosť predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne, že v zmluve nebola uvedená správna výška ročnej úrokovej sadzby, bol súd prvej inštancie toho názoru, že úroková sadzba v predmetnej zmluve vo výške 9,70 % p. a. je primeraná a podstatne neprevyšuje obvyklú odplatu na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Poukázal na to, že hoci z Priemerných úrokových mier z Úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny vyplýva, že v prípade spotrebiteľských a ostatných úverov je výška priemernej úrokovej sadzby v mesiaci november 2016 vo výške 9,08 % p.a., priemerná úroková miera za 2. polrok 2016 je vo výške 9,77 % p.a. Úroková sadzba stanovená v zmluve je teda nižšia, ako priemerná úroková miera za 2. polrok 2016. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal údajnou absenciou výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa žalobkyne v Zmluve o úvere absentuje výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t. j. podľa jej názoru by mala zmluva obsahovať minimálne deň zročnosti druhej a predposlednej splátky, nakoľko podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí tieto náležitosti obsahovať. Súd prvej inštancie konštatoval, že účelom zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou bolo prebrať do slovenského práva smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica 2008/48/ES“). Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia a zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny

úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Pokiaľ ide o to, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovali presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky. Vychádzajúc z účelu Smernice a ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. je podľa názoru súdu zrejmé, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky (viď rozhodnutia NS SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017, 3 Cdo 45/2018, 4Cdo 211/2018, 7 Cdo/98/2018, rozhodnutia KS TN sp. zn. 5CO/380/2017 a 6CO/129/2018). Žalobkyňa vo svojom odvolaní namietala, že predmetná spotrebiteľská zmluva neobsahuje všetky predpoklady pre výpočet RPMN (matematický výpočet - vzorec), k čomu súd prvej inštancie uviedol nasledovné. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch predpokladá, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Predmetné zákonné ustanovenie neustanovuje, že by spotrebiteľská zmluva mala obsahovať matematický výpočet, resp. vzorec RPMN, ale iba všetky predpoklady použité na jej výpočet, a preto matematický výpočet či vzorec nie je obligatórnou náležitosťou zmluvy a nie je možné od žalovaného požadovať, aby tento v úverových zmluvách uvádzal. V časti 3. Zmluvy „P.“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX sú určito a zrozumiteľne uvedené všetky údaje (t. j. všetky predpoklady na výpočet), z ktorých je RPMN v predmetnej zmluve vypočítaná. Vzhľadom na vyššie uvedené je námietka žalobkyne podľa názoru súdu prvej inštancie nedôvodná. Čo sa týka ďalšej námietky žalobkyne uvedenej v odvolaní, že doba trvania zmluvy nie je v zmluve uvedená určito, mal súd prvej inštancie za to, že v zmluve je jasne stanovený dátum prvej anuitnej splátky dňa 15.12.2016 a zároveň aj dátum poslednej anuitnej splátky (termín konečnej splatnosti) dňa 15.10.2014, z ktorého je možné si vyvodiť dobu trvania zmluvy, a preto je táto v zmluve uvedená jasne, zreteľne a určito. Lehota splatnosti v zmluve je stanovená na 96 mesiacov, a túto lehotu nie je možné stotožňovať s celkovým počtom splátok, nakoľko ide o dva odlišné údaje a zároveň zo samotnej zmluvy je zrejmé, že prvá splátka úveru bola splatná až nasledujúci kalendárny mesiac (v decembri) po uzatvorení zmluvy dňa 07.11.2016, t. j. preto je celkový počet splátok 95. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval súd aj túto námietku žalobkyne za nedôvodnú. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd prvej inštancie za to, že predmetnú Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „P.“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 07.11.2016 nie je možné na základe tvrdení žalobkyne považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že hoci je žalobkyňa spotrebiteľkou, t. j. slabšou stranou zmluvy, ochrana spotrebiteľa má svoje limity, nemôže byť bezbrehá a nemožno ju ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti s tým, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno spotrebiteľovi poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, nakoľko spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať, pričom neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným parterom, ak sa k splneniu tejto povinnosti zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu (viď rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 23Cdo/1201/2009). Keďže žalovaný mal vo veci plný úspech, súd prvej inštancie mu v

zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. 100 % a o ktorej výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie „vrátil na prvoinštančný súd, aby vznikol nový a vecne právne správny rozsudok.“ Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobkyňa súdu prvej inštancie vytyka nesprávne skutkové a právne závery. Trvá na tom, že v skutočnosti jej bol poskytnutý úver vo výške 4 998 eur, nakoľko ihneď po poskytnutí sumy na účet jej bol strhnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 102 eur. Uviedla, že zmluvu musela podpísať aj so všetkými podmienkami, nemohla ovplyvniť obsah zmluvy. Dôvodila, že pred podpisom zmluvy, resp. pri podpise zmluvy sa žalobkyňa k zákonom vyžadovaným náležitostiam nemá dopracovávať výpočtami ani výkladom. V danej veci sa jedná o výšku úveru. Neurčitosť niektorej z náležitostí v spotrebiteľskej zmluve má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. V danom prípade sa jedná o výšku úveru.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu do rozhodnutia odvolacieho súdu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané podľa § 359 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

6. Vychádzajúc z obsahu odvolania žalobkyňa uplatňuje dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na nesprávnych skutkových a právnych záveroch).

7. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil žiadne procesné vady, zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

8. Pokiaľ žalobkyňa namietala správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, odvolací súd uvádza:

9. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov súdom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

10. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené

v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

11. Odvolací súd má za to, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu dňa 07.11.2016 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.), nakoľko žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva o úvere zároveň predstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Z obsahu spisu možno vyvodiť záver, že v prípade namietanej zmluvy ide o formulárovú zmluvu, ktorej obsah žalobkyňa ovplyvniť nemohla. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná, formulárová) treba považovať aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Z uvedeného dôvodu zmluvné dojednania podliehajú prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zákonníka. Súd prvej inštancie tak správne podrobil súdnej kontrole zmluvné ustanovenia tak podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o vadnosti právneho úkonu, ako aj podľa ustanovení o súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie v princípe na závere, že nezistil absenciu žiadnej zákonom predpísanej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 ZoSpÚ), ktorá by odôvodňovala následok v podobe požadovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobkyňa prostredníctvom odvolacej námietky spochybňuje správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie a v konkrétnostiach poukazovala na to, že v skutočnosti jej bol poskytnutý úver vo výške 4 998 eur a nie 5 100 eur, pričom predmetnú typovú zmluvu musela podpísať so všetkými podmienkami a nemohla ovplyvniť obsah zmluvy.

12. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobkyňou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia strán sporu mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané, ani tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 O.s.p. poukazuje. Odvolací súd nemal žiaden dôvod nesúhlasiť s kľúčovými závermi, ktoré viedli súd prvej inštancie k rozhodnutiu spôsobom, ktorý zvolil.

13. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

14. Aj z ustálenej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR vyplýva, že ak odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo sporovej strany na spravodlivý proces (sp. zn. IV. ÚS 115/03). Ani judikatúra ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument sporovej strany. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné a napadnutý rozsudok okresného súdu tieto atribúty podľa názoru krajského súdu spĺňa.

15. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v preskúmvanej veci náležitým spôsobom, v potrebnom rozsahu a spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania, umožnil stranám sporu realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu strán,

ako aj meritum veci. Odvolacie dôvody žalobkyne vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, pričom zároveň nezistil ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP).

16. V danom prípade súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že predmetnú zmluvu o úvere nie je možné na základe tvrdení žalobkyne považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov len vtedy, ak zmluva o úvere neobsahuje určitú náležitosť stanovenú zákonom. V tomto prípade však zmluva obsahuje všetky náležitosti. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 5 100 eur (t.j. v plnej výške v zmysle zmluvy). Z obsahu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „P.“ zo dňa 07.11.2016 vyplýva dohodnutá výška úveru 5 100 eur. Podľa prehľadu transakcií žalobkyni bola na účet veriteľom poukázaná suma 5 100 eur. Je teda v zmluve správne uvedenou výškou úveru, ktorá bola aj reálne žalobkyni poskytnutá.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný a v zásade mu patrí právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni, nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

19. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).